

betragtet er forfæstelig. Jeg skal nemlig for det Første bemærke, at idet en Gaard sælges fra Fideicommissgodset, udgaaer den af Substantien og maa udgaae derfra. En saadan Bestemmelse som den nævnte er altsaa en Bestemmelse om igjen at føre den ind i Lehn, men dette er Noget, der er stridende mod Anden i Grundlovsbestemmelsen om, at Lehn, Stamhuus og Fideicommissgodser ikke maae oprettes, og er stridende imod den Fortolkning, som hidtil er givet af denne Grundlovsbestemmelse, idet man har anset det for stridende imod den, at der lægges Noget ind under Lehn, Stamhuus eller Fideicommissgods, som nogen Tid har været udenfor samme. Fra dette Synspunkt betragtet er Bestemmelsen efter min Mening forfæstelig, men den er det ogsaa fra en anden Side. Der staaer nemlig, at naar Besidderen kjøber en Gaard, saa skal den gaae ind under Fideicommissgodset; men naar Besidderen kjøber Gaarden for egne Penge, for Penge, der aldrig have tilhørt Fideicommisset, hvorfor skal den saa gaae ind derunder? Der er ikke den fjerneste Grund dertil. Det var efter min Anskuelse en af de meget uheldige Bestemmelser, der kom ind ved forrige Behandling; men vil Thinget vedtage denne uheldige Bestemmelse — den er forøvrigt ikke meget værd — saa gjør det ikke saameget. — Maafee jeg endnu maa tilføie et Par Ord om Forslaget under Nr. 27, som er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds og anbefalet af den ærede Ordfører. Det er fuldstændig det Samme som et Forslag, der blev stillet af mig ved forrige Behandling og forfæstet af Thinget. De ærede Medlemmer, som holde af en hølgende Bevægelse i Thingets Beslutninger, saa at man ved den ene Behandling vedtager Noget, som man har forfæstet ved en foregaaende Behandling, ville jo have en sær Tilfredsstillelse ved nu at stemme for dette Forslag, og for dem kan det anbefales med saameget mere Grund, som det ikke engang, troer jeg, er fremsat under en saa correct Form, som Tilfældet var forrige Gang, saa at Til-

fredsstillelsen ved nu at vedtage, hvad man forrige Gang forfæstede, vil være en endnu større Nødvælselse.

Winther: Jeg antager ikke, at den Beklagelse, der kom fra det ærede sidsttalende Medlem om den Stilling, hvori man var bragt, var rettet imod mig (Stemmer: Jo!); de, der rette den imod mig, gjøre det uden mindste Grund, idet jeg nemlig i Udvalget har erklæret, at jeg aldeles ikke vilde indlade mig paa den Betragtning af Sagen, som Udvalgets Fleertal kom til, og jeg var i Mindretal der. Man skal altsaa ikke fælde den Slags overleiede Domme; naar man ikke veed, hvad der er gaaet forud, skal man ikke give sig af med at domme derom. Det er aldeles ubesøiet at komme med Indsigelser af den Art imod mig, idet jeg nemlig maa gjøre opmærksom paa, at det er blevet forklaret saavel af den ærede Ordfører som af mig, at naar der over Forslagene staaer „Udvalget“ saa er det uegenlig talt, at det staaer der, idet der burde have staaet „Udvalgets Fleertal.“ Dette er allerede oplyst baade af Ordføreren og af mig, og jeg finder det derfor høist besynderligt, at Nogen alligevel kan være i den Bidsfarelse, som det lader til er tilstede. Jeg har i Udvalget aldeles bestemt erklæret, at jeg ikke lod mig binde af de Anskuelser, Fleertallet gjorde gjældende, og derfor veed jeg med Visshed, at der ikke er Nogen, der kan beklage sig over, at de ved mine Forslag er bragte i en uheldig Stilling. Jeg troer rigtignok heller ikke, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) sigtede til mig, og det var dette, jeg begyndte med at sige. Mine øvrige Bemærkninger vare rettede imod ærede Medlemmer, som tilkjendegave deres Mening om Noget, hvorom de ingen Besked vidste. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) meget rigtig har opfattet Betydningen af mine Forslag. Jeg har udtalt, at jeg betragter dem som en Enhed, og deraf følger, at dersom man for-